వెంటాడే మృత్యువు

ఎమ్.వి.వి. సత్యనారాయణ

విశాఖపట్నం మెయిన్ రోడ్డు రద్దీగా వుంది.

అసలే రోడ్డు బక్కవాడి గోచీలాగా వుంటుందేమో రద్దీలో అది మరీ ఇరుకుగా అయింది. మనుషులు ఒకరినొకరు తప్పించుకుంటూ తమ గమ్యాలకేసి పరుగులు తీస్తున్నారు.

గోపాలం జనసముద్రంలో తప్పించుకుని వెళుతూ వెనక్కి చూశాడు. తన వెనక అందమైన స్త్రీ వస్తోంది. ఆమె హై హీల్స్ టకటకలు తనకి అంత హోరులోనూ నేపథ్య సంగీతం లాగా వినిపిస్తోంది.

ఇందాక మార్కెట్ సెంటర్‌లో కూడా ఆమె తనకి ఎదురయింది. కొంత వుంటే తనని నెట్టి తనకి తాత్కాలిక స్పర్శ సుఖం అందించేది. ఎవడో అడ్డంగా వచ్చాడు. ఆమె అతడిని నెట్టి చీవాట్లు పెట్టింది.

ఆమె తనని నెట్టి కూడా అలాగే చీవాట్లు పెట్టేదా?

గోపాలం కాలర్ సర్దుకున్నాడు.

ఆమె తనని చీవాట్లు పెట్టదు. తనకి వున్న పర్సనాలిటీ ఆ అడ్డంగా వచ్చినవాడికి ఎక్కడిది?

ఆమె లేత నీలిరంగు షిఫాన్ చీరకట్టింది. తెల్లటి బ్లవుజ్ వేసింది. తల నీట్ గా దువ్వుకుంది. అయినప్పటికీ చెంపలమీద రెండు మూడు వెంట్రుకలు అలంకార ప్రాయంగా మొహంమీద ఎగురుతోన్నాయి. తీర్చిదిద్దిన కనుముక్కు తీరు ఆమెలో ప్రత్యేక ఆకర్షణ.

గోపాలం యిద్దరు మగ్గురిని ఢీకొట్టబోయి ఆగాడు.

ఆమెను గురించిన ఆలోచనలు తనను ఎటో తీసుకు వెళుతున్నాయి.

అకస్మాత్తుగా గోపాలానికి జానకి గుర్తువచ్చింది.

జానకి నతను మనస్ఫూర్తిగా ప్రేమించాడు. ఆమె తలిదండ్రులు ఆమెను ఏటూ పెళ్ళిచేయలేరు. అలా అని అడిగినంత వెంటనే తనకూ ఇచ్చి పెళ్ళిచేయరు. వాళ్ళకు కులంపట్టింపులకేం లోటులేదు. లోటు వున్నదల్లా అన్న వస్త్రాలకే!

గోపాలం వెనక్కి తిరిగి చూశాడు.

ఆమె స్ప్రింగ్ రోడ్లోకి మరలింది.

గోపాలం నిట్టూర్చి బౌడారా రోడ్ లోకి ముందుకు వెళ్ళాడు. విశాలమైన భవనంలో ప్రవేశించాడు. మెట్లు ఎక్కి రెండో అంతస్తు చేరుకున్నాడు.

కిరణ్ కమర్షియల్ సిండికేట్.

అంతస్తు మొత్తం సిండికేట్ ఆఫీసు పెట్టారు. శేట్ కిరణ్ సింగ్ దానికి అధిపతి. చురుకుగా పనిచేయగల యువకులను తనను కలుసుకోమని ప్రకటన యిచ్చాడు.

గోపాలం ప్రకటనను చాల ఆలస్యంగా చూశాడు.

తోటి నిరుద్యోగి ఒకడు సిండికేట్‌లో ఉద్యోగం సంపాదించుకున్న తర్వాత గోపాలం కళ్ళు తెరిచాడు. వెంటనే తన సర్టిఫికేట్లు తీసుకుని బయలుదేరాడు.

ఆఫీసు అని బోర్డువున్న గదిలోకి అడుగుపెట్టాడు గోపాలం.

"ఎవరు కావాలి?" అడిగాడు ప్యూన్.

గోపాలం తడబాటును కప్పిపుచ్చుకున్నాడు.

"శేట్ జీని కలుసుకోవాలి!" అన్నాడు.

"ఎందుకు?" అడిగాడు ప్యూన్ తనే వుద్యోగం యిస్తోన్నట్టు.

"సేల్స్ రిప్రజెంటేటివ్ వుద్యోగాలు ఖాళీ వున్నాయేమోనని ... వచ్చాను."

ప్యూన్ దయతల్చుతోన్నట్టు మెల్లగా లేచాడు. స్ప్రింగ్ డోర్స్ తప్పించుకొని ప్రక్క గదిలోకి వెళ్ళాడు.

నిమిషం తర్వాత గోపాలం గదిలో ప్రవేశించాడు.

నీట్‌గా అమర్చిన ఆఫీసుగది. గదిలో రోజ్ వుడ్ టేబులు. దానిమీద గాజుపలక. టేబులుమీద రెండు టెలిఫోన్లు. కాలింగ్ బెల్, టేబులుకి యిటు రెండు ట్రేం కుర్చీలు, అటుప్రక్క రొటేటింగ్ చెయిర్‌లో శేట్ కరణ్ సింగ్.

"ప్లీజ్ ....కూర్చోండి...." అన్నాడు శేట్.

గోపాలం నమస్కారం పెట్టి కుర్చీలో కూర్చున్నాడు. తడబాటు తగ్గించుకోవటానికి విశ్వప్రయత్నం చేశాడు.

"మీ పేరు?"

"గోపాలం" చెప్పాడు.

"వుద్యోగాలు మొత్తం భర్తీ అయ్యాక వచ్చారు" అన్నాడు శేట్ గాజుపలకమీద దరువు చేసి.

గోపాలం హతాశుడయ్యాడు.

శేట్ కరమ్ సింగ్ అతడి మొహంలోని భావాలు చదివాడు. పెదిమలు చప్పరించాడు. కుడిచేతి వేళ్ళతో ఒత్తయిన గడ్డం దువ్వుకున్నాడు. మీసం సర్దుకుంటూ కుర్చీలో వెనక్కి వాలాడు.

"గోపాలం! మీకు వుద్యోగం అత్యవసరం కమా!"

"అవున్సార్....ప్రభుత్వోద్యోగాలకు వయసు మించి పోయింది."

"నీలాంటి యువకుడిని భారతమాత వుపయోగించుకో లేకపోతోంది. ఐ పిటీ హర్!"

గోపాలం ధైర్యం చిక్కబట్టుకున్నాడు.

"నేనేకాదు సార్....లక్షలాది యువకుల శక్తి నిస్తేజంగా అవుతోంది!"

"నాకే అధికారం వుంటే ఆ శక్తిని వుపయోగిస్తాను."

"ఎలా చేస్తారు సార్?"

"చెబుతాను...."బల్లమీద ముందుకు వాలాడు శేట్.

గోపాలానికి అతడిమీద గౌరవం పెరుగుతోంది.

శేట్ గంటకొట్టాడు.

ప్యూన్ వచ్చాడు.

"రెండు బ్రూ....సాల్టు బిస్కట్స్...." అన్నాడు శేట్.

క్షణాలలో ప్యూన్ వాటిని బల్లమీద అమర్చాడు.

శేట్, గోపాలం బిస్కట్సు తిని కాఫీ త్రాగారు.

"మీవంటివారు సొమ్మును బాంకులో మూలిగించకుండా సిండికేట్సు పెట్టి... ఓహ్....థాంక్యూ సార్... ఎంతో యువశక్తిని వృధాపోకుండా కాపాడుతున్నారు" అన్నాడు గోపాలం.

శేట్ బోళాగా నవ్వాడు.

"పల్లెటూళ్ళకు తరలిస్తాను. యువతిరాన్ని నడుపుతాను. వాళ్ళ శక్తిని కాష్ చేస్తాను. ఆ కాష్‌లో ఎక్కువ భాగం యువకుల కష్టానికి చెల్లిస్తాను. నాకు నూటికి పైసా వుంటే చాలు."

"బాగుంది సార్!"

"నువ్వు వెళ్తావా?"

"వెళ్తాను సార్!"

"నీకు ఏ బిజినెస్సు యిష్టమో చెప్పు?"

గోపాలం తబ్బిబ్బు పడ్డాడు.

"మీరు ఏ బిజినెస్సు చేయమన్నా నేను సిద్ధం సార్!"

"ఫ్యాన్సీ సామానులు అమ్ముతావా?"

"అమ్ముతాను సార్!"

"గ్రామం కూడా ఎంచుకో...."

"మీ యిష్టం సార్!"

"సింహాచలం!"

"వెరీగుడ్ సార్! మంచి బిజినెస్సు జరుగుతుంది. యాత్రాస్థలం!"

"కొండమీదనా? క్రిందనా?"

"క్రిందనే సార్...."

"యెస్. ఈ రోజు జనవరి 4. వారం రోజులలో అంటే 11 వ తారీఖున యిక్కడికిరా. అపాయింట్ చేసుకుంటాను. ఆ రోజు సింహాచలంలోని కరణ్ ఫ్యాన్సీ అండ్ జనరల్ స్టోర్ తాళం చెవులు నీ చేతిలో వుంటాయి."

గోపాలం గుండెల్లో సంతోషం పొరలుతోంది.

"పెట్టుబడి ఎంతో తెలుసా?" అడిగాడు శేట్ జీ.

గోపాలం ప్రశ్నార్థకంగా ముఖం పెట్టాడు.

"పాతిక వేలు!"

గోపాలం తృప్తిగా చూశాడు.

"నాకు నెలకు పెట్టుబడిమీద నూటికి పైసా.... అంటే నూరు రూపాయిలకు పైసా వస్తే చాలును."

"అంతేనా సార్?"

"మీలాంటి యువకులను దోచుకోను. యువతరం బాగుంటేనే దేశం బాగుంటుంది."

"థాంక్యూ సార్!"

"వెళ్ళిరా ..." శేట్ తల త్రిప్పి టెలిఫోన్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

గోపాలం రెండు చేతులతో నమస్కారం పెట్టాడు.

శేట్ తలూపాడు.

గోపాలం గాలిలో తేలుతోన్నట్టుగా రోడ్డుమీదకు వచ్చాడు. సిటీ బస్సు ఎలా ఎక్కాడో తనకే తెలియదు. దొండపర్తిలో దిగేవరకూ ఊహాల పల్లకీలు ఎక్కిదిగాడు. తాను బిజినెస్‌ను డెవలప్ చేయగలడు. ఏడాదిలో తాను కమీషన్ బాగా మిగుల్చుకుంటాడు. జానకితో సింహాచలంలో కాపురం పెడతాడు. తననూ జానకినీ విడదీసే శక్తి ఎవరికీ లేదు.

గోపాలం పెంకుటింటిముందు ఆగాడు.

జానకి అరుగులు వూడుస్తోంది.

గోపాలం చిటికెలు వేశాడు.

జానకి తిరిగి చూసింది. ఆమె కళ్ళలో జ్యోతులు వెలిగాయి చీపురుకట్ట పట్టుకునే ఇంటి వెనక్కి నడిచింది. వేపచెట్టువద్ద ఆగింది. గోపాలం చుట్టూ చూసుకుంటూ

వెళ్ళి ఆమెను సమీపించాడు.

"ఇంట్లో ఎవరూ లేరా?" అడిగాడు గోపాలం.

"లేరు. చుట్టాలింట్లో ఏదో శుభకార్యం వున్నదట! వెళ్ళారు."

"జానకీ నాకు వుద్యోగం వస్తోంది."

"ఎక్కడ?"

"సింహాచలంలో...."

"అక్కడ ఆఫీసులు ఏం వున్నాయి?"

"ఆఫీసుకాదు—ప్రైవేటుగా ఫాన్సీ స్టోర్ పెడతాడు శేట్" గోపాలం వివరంగా చెప్పుకువచ్చాడు.

జానకి అనుమానంగా చూసింది.

"నూరు రూపాయిలు మీమీద పెట్టి ఒక పైసా ఆశిస్తాడా?"

"అవును. అతడు యువశక్తిని కాష్ చేసి ఆ సొమ్ములో...."

"ఏమండీ....నాకు ఏదో అనుమానంగా వుంది."

"ఆడవాళ్ళు అనుమానం పుట్టలు!"

జానకి అతడిని ప్రేమగా చూసింది.

"జానకీ! మనకి శుభదినాలు వస్తున్నాయి."

2

బెల్ నొక్కాడు శేట్ కరటీసింగ్.

ప్యూన్ రాగానే, "గీతను పిలువ్!" అన్నాడు శేట్.

గోపాలం అతడినీ అతడి హుందాతనాన్ని చూస్తున్నాడు. గోపాలం కళ్ళలో ఆరాధనా భావం ప్రతిఫలిస్తోంది. శేట్ అతడిని పట్టించుకోనట్టు చూశాడు.

తలుపువద్ద చప్పుడయింది.

"రావమ్మా!" అన్నాడు శేట్.

హైహీల్స్ టకటకలు వినిపించాయి. గోపాలం తలత్రిప్పి చూశాడు.

ఆమె!

అతడి గుండెల్లో గుబులు రేగింది.

షిఫాన్ చీర యువతి! ఈ రోజు ఆలివ్ కలర్ చీర కట్టింది. మాచింగ్ బ్లవుజ్ ధరించింది. చెవులకు ముత్యాల జూకాలు! కణతల ప్రాంతంలో వెంట్రుకలు రెపరెపలాడుతున్నాయి.

ఆమె బల్లను సమీపించి కుర్చీలాక్కుంది.

"గీత.... నా కూతురు!" అన్నాడు శేట్.

గోపాలం "నమస్తే" అన్నాడు.

గీత ఒయ్యారంగా చేతులు జోడించింది.

"గోపాలం! నీతోబాటు గీత ఫాన్సీస్టోర్‌లో పని చేస్తుంది. నీకు అభ్యంతరమా?"

గోపాలం ఎగిరిగంతేశాడు.

ఇంతటి సొగసుకత్తె స్టోర్‌లో వుంటే వ్యాపారం బ్రహ్మాండంగా నడుస్తుంది. అయినా శేట్ కూతురే స్వయంగా.... తనతో కలసి పనిచేస్తుందా? శేట్‌కి శాయకష్టంమీద ఎంతటి మమకారం!

గీత కుర్చీలో సుతారంగా కూర్చుంది.

"గీతా! అక్కడ మా మేనేజర్ గోపాలం. నువ్వు కేవలం వ్యాపార పర్యవేక్షణ కోసమే.... అతడి శక్తిసామర్థ్యాల మీద నాకు నమ్మకం వుంది. నీ అజమాయిషీ అక్కర లేదనుకుంటాను!"

"అలాగే డాడీ!"

"గోపాలం! తాళంచెవులు యివిగో" శేట్ తాళం చెవులను గాజుపలకమీద పెట్టాడు.

గోపాలం అందుకున్నాడు.

"గోపాలంగారికి జీతం ఎంత డాడీ?"

"కమిషన్ పద్ధతి! పాతికవేల రూపాయలు పెట్టుబడి మీద షాపు అద్దె, పన్నులూ, నిర్వహణ ఖర్చులు అదీ తీసెయ్యాలి. అంతేకాదు, ఆ పెట్టుబడిమీదనే నాకు నూరు రూపాయలకు ఒక పైసా లాభం యిచ్చినా చాలును!"

గీత నవ్వింది.

"నాకు జీతమో...."

శేట్ ఆమె చేతులమీద ఆప్యాయంగా తడిమాడు.

"నువ్వు జీవితాంతం ఎప్రెంటీసువే తల్లీ! నీకు జీతం యివ్వను."

"థాంక్యూ డాడీ!"

"మీ ఇద్దరూ ఎప్పుడు బయలుదేరతారు?" అడిగాడు శేట్.

గీత తలత్రిప్పి గోపాలంవైపు చూసింది.

సరిగ్గా గోపాలం కూడా అప్పుడే ఆమెను చూశాడు.

ఆమె కళ్ళలో వింత ఆకర్షణ! చెంపలలో కెంపులు!!

"మీ యిష్టం!" అన్నాడు.

"ఈ సాయంకాలం బయలుదేరదాం!" అంది గీత.

"వెరీగుడ్! ఈ రోజు మీ యిద్దరూ అక్కడ చేరుకుంటే.... రేపుగానీ ఎల్లుండిగానీ ప్రారంభించవచ్చును" అన్నాడు శేట్.

గోపాలం ప్రశ్నార్థకంగా చూసి, "బస కోసం ఏదయినా యిల్లు చూసుకుంటే...." అన్నాడు.

"ఇల్లు చూసివుంచాను. నీకు యిచ్చిన తాళంచెవుల గుత్తిలో ఆ యింటి తాళంచెవి కూడా వుంటుంది."

"అడ్రసు...." అడిగింది గీత.

శేటు కాగితంమీద రాయసాగాడు.

* * *

"వద్దు.... మీకు ఆ వుద్యోగం వద్దు. అంత లక్షాధికారి కూతురు మీతోబాటు వస్తోందా? ఎందుకు?" అడిగింది జానకి.

"ఫాన్సీస్టోర్ నిర్వహణ కోసం! వస్తే రానివ్వు మనకేం?" అన్నాడు గోపాలం.

"శేటుకి ఏ లాభం లేకుండా యింత పెట్టుబడి పెడుతున్నాడా? తన కూతురును ఒంటరిగా మీ వెంట పంపిస్తున్నాడా? నాకు బోధపడని విషయాలివి!"

గోపాలం ఆమెను చిరాకుగా చూశాడు.

"జానకీ నీ అనుమానం అర్థరహితం!"

"మీరు మగాళ్ళు! ఏం అన్నా చెల్లుతుంది!"

"ఇప్పుడు నేను ఏమన్నానని?"

"గీతా మీరూ సింహాచలంలో కాపురం పెడతారు. నా గతి ఏమిటి?"

గోపాలం విస్తుబోయి, "అంతటి లక్షాధికారీ తన కూతురును నాకు ధారపోశాడా? నీకు మతిపోతోంది" అన్నాడు.

"నాకు కాదు మతిపోయింది! మీకు! ఆ గీత తిప్పలాడి అయివుండాలి!"

"జానకీ! నువ్వు నన్ను నమ్మలేవా?"

"నమ్ముతాను ఒక పని చేయండి!"

"ఏమిటది?"

"సింహాచలం నేనూ వస్తాను."

"మీ యింట్లో ఒప్పుకుంటారా?"

"వాళ్ళకు తెలియకుండా నే...."

"ఆఁ!"

"అవును. నాకు యిక్కడ జీవితం దుర్భరంగా వుంది. నేను వచ్చేస్తాను తీసుకుపోండి!"

"లేచిపోయిన మనుషులని మనను చులకన చేస్తారు!"

"ఎవరి సంగతీ నాకు అనవసరం?"

"జానకీ ప్లీజ్....నా మాట విను! అక్కడ నన్ను కాలు నిలదొక్కుకోనివ్వు. త్వరలోనే మనం కాపురం పెడతాం!"

జానకి వెనక్కి తిరిగింది.

విసవిసా నడచుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

3

నీళ్ళగదిలోంచి చప్పుడవుతోంది.

గోపాలం నీళ్ళగదివద్ద ఆగాడు.

"గోపాలంగారూ!" పిలిచింది గీత.

"ఇంకా మీ స్నానం పూర్తి కాలేదా?" అడిగాడు గోపాలం.

"ఏం యిల్లు? ఏం స్నానం? డాడీ యింత నాసిరకం యిల్లు మనకోసం కేటాయిస్తారనుకోలేదు!"

నీళ్ళచప్పుడు ఆగింది.

"ఈ యిళ్ళలో మీవంటివాళ్ళు వుండలేరు. ఆ మాట నేను ముందే చెప్పాను."

గీత తలుపు తెరుచుకొని వచ్చింది.

"కడిగిన ముత్యం!" గొణుక్కున్నాడు గోపాలం.

గోపాలం నీళ్ళగదిలోకి ప్రవేశించాడు.

ఇద్దరూ తయారై ఫాన్సీస్టోర్ చేరుకునేసరికి ఎనిమిదిన్నరయింది. బస్సులు ఆగే స్థలంలో అటూ ఇటూ కట్టిన షాపింగ్ సెంటర్స్‌లో ఒక చివరగా వుంది కరణ్ ఫ్యాన్సీ అండ్ జనరల్ స్టోర్స్. విశాలమైన స్థలంచుట్టూ ప్రహారీగోడ. స్థలం మధ్యలో దేవస్థానంవారి బస్సులు నిర్వహించే ఆఫీసు.

కొండమీదికి వెళ్ళే బస్సు ఆవరణలోంచి బయలుదేరుతోంది.

గోపాలం స్టోర్స్ తలుపు తెరిచాడు.

రకరకాల ప్లాస్టిక్ సామానులూ, పిల్లలకు బహుకరించే ఆటబొమ్మలూ చెక్కలమీద సీట్‌గా అమర్చి వున్నాయి. స్టోర్స్ వెనక భాగంలో వున్న గాజు అద్దాల బీరువాలలో కొయ్య బొమ్మలు అమర్చాను.

ఏటికొప్పాక కొయ్యసామగ్రి!

అమ్మలక్కలూ, పల్లె యువకులూ, రైతులూ, బుట్ట బొమ్మలూ ....

గోపాలం, గీతా స్టోర్స్‌లో ప్రవేశించారు.

సేల్స్ కౌంటర్‌లో వున్న బల్లమీద రశీదులు, గల్లాపెట్టె, కర్ర చివర కట్టిన గుడ్డా పొడవుపాటి వెదురు బద్దలూ వున్నాయి. ప్లాస్టిక్ బకెట్లకూ, సంచులకూ తాళ్ళు కట్టి వున్నాయి.

స్టోర్స్ బయట ఫ్రేముకు హుక్స్ దిగగొట్టి వున్నాయి.

"మొదట ఏం చేద్దాం!" అడిగింది గీత.

ఆవరణలో ప్రయాణీకులూ, యాత్రీకులూ చేరుతున్నారు.

"రశీదుల ప్రకారంగా అన్ని వస్తువుల ధరలూ నిర్ణయించుకోవాలి. ప్రతి వస్తువుమీద లెడ్ పెన్సిలుతో

ధర రాసుకోవాలి."

ఇద్దరూ రశీదులు పరిశీలించసాగారు.

గోపాలం నిలబడి వున్నాడు. గీత కుర్చీలో కూలబడింది. మధ్యాహ్నమయేసరికి సగం పని పూర్తయింది.

గోపాలం బయటికి వచ్చాడు.

"గోపాలంగారూ! కాంటీన్‌కి వెళ్దామా?" అడిగింది గీత.

ప్రయాణీకులలోకి గోపాలం పరీక్షగా చూడసాగాడు.

"ఏమిటలా చూస్తున్నారు? ఎవరి కోసం?" అడిగింది గీత.

'జానకి....' గొణుక్కోసాగాడు గోపాలం.

4

"జానకీ! ఏమిటిలా వచ్చావు?" అడిగాడు గోపాలం.

జానకి రోడ్డుమీద నడుస్తోంది. కొండమీదకి వెళ్ళే రోడ్డు. ఆమె మలుపులో ఆగింది. మలుపు ప్రక్కగా వున్న ఒత్తయిన గడ్డిలో ఇద్దరూ కూర్చున్నారు.

"ఇంట్లో నా పరిస్థితి చెడిపోయింది!" అంది జానకి.

"అదేమిటి? ఏమయింది? వివరంగా చెప్పు?" గాభరా పడ్డాడు గోపాలం.

"మా నాన్న నాకు పెళ్ళి సంబంధం తెచ్చారు."

"నిజమా?"

"అవును. రెండో పెళ్ళి సంబంధం. అతడికి ముప్ఫయి అయిదేళ్ళుంటాయి. ఇద్దరు పిల్లలను వదిలిపెట్టి చనిపోయిందిట."

గోపాలం ఆలోచనలో పడ్డాడు.

"నువ్వు యిక్కడికి పూర్తిగా వచ్చేసినట్టేనా?"

ఆడిగాడు గోపాలం.

జానకి కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిలిచాయి.

"వచ్చేశాను. రాక ఏం చేయను?"

"సంబంధం వచ్చినంతమాత్రాన ఏమయింది?"

జానకి ఏడుస్తోంది.

"వాళ్ళంతా కలసి ఏ అర్ధరాత్రో నాకు గుడిలో ముడిపెడతారు!"

"మీ నాన్న అంతకు తెగించాడనుకోలేదు!"

"ఏం చేస్తాడు? నాకు పెళ్ళిచేయలేడు. చేయకుండా వదలలేడు. నాకు ఇరవై రెండు వచ్చేశాయి. లోకులు కాకుల్లాగా పొడుస్తున్నారు."

గోపాలం చెయ్యి చాపాడు. జానకి భుజం తట్టాడు.

"నువ్వు, వచ్చి మంచి పని చేశావు."

జానకి కళ్ళు తుడుచుకుంది.

"నువ్వు కట్టుబట్టలతోనే వచ్చేశావా?"

"అవును. పైసలు తడుముకుని సిటీబస్సెక్కాను."

"లే. యింటికి వెళ్దాం" గోపాలం లేవబోయాడు.

"ఇంట్లో గీత వుంటుందేమో!"

"లేదు. ఆమె స్టోర్‌లో అమ్మకంలో వుంది."

"రాత్రికయినా వస్తుంది కదూ! ఆమెకు ఏం చెబుతావు?"

"రాత్రి విషయం చూసుకుందాం!" అతడు చెయ్యి అందించాడు.

ఇద్దరూ గోడ్డు దిగారు. కొండకింద జనం రద్దీగా వున్నారు. గోపాలం గ్రామంలోకి నడిచాడు. జానకి అతడిని అనుసరించింది.

ఇద్దరూ పెంకుటింటిముందు ఆగారు.

ఇంటి తాళం తెరచి గోపాలం లోపలకు నడిచాడు. జానకికి యింటిని చూపించాడు.

"నువ్వు యింట్లో వుండు. నేను స్టోర్స్‌కి వెళ్ళివస్తాను" అన్నాడు.

జానకి తలాడించింది.

గోపాలం వెలుపలకు వెళ్ళిపోయాడు.

స్టోర్స్‌లో గీత వుంది. కొనుగోలుదార్లు పెద్దగా లేరు.

గోపాలాన్ని చూస్తూ గీత నవ్వింది.

"షికారు ముగిసిందా?" అడిగింది గీత.

"ముగిసినట్టే."

"సాయంకాలం అవుతోంది. భోజనం విషయం ఏమిటి?"

"ఏం? ఉదయం మనం తిన్న కాంటిన్‌లో నే తిందాం, బాగానే వుంది కదా!"

"బోర్ ....అదీ ఒక తిండేనా?"

"యాత్రస్థలాల్లో అంతే! గడ్డిని పచ్చడిచేసినా తిన వలసిందే!"

"మీరు తినండి బాబూ! నావల్ల కాదు."

"మరెలా?"

"వైజాగ్ పోతాను."

"ఓ. కే" నవ్వాడు గోపాలం.

ఆమె వైజాగ్ వెళ్ళిపోతే తన సమస్య తీరినట్లే!

సేల్స్‌లో ప్రవేశించాడు గోపాలం.

చీకటిపడింది.

గీత స్టోర్ తలుపు మూసింది.

ఎలక్ట్రిక్ లైట్ల కాంతిలో ఆమె మెరుస్తోంది.

గోపాలాన్ని సమీపించింది. అతడి మెడచుట్టూ

చేయి వేసింది.

గోపాలం ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు.

జానకి వూహించింది నిజమౌతోంది. శేట్ కూతురు తన వెంట పడుతోంది.

ఇప్పుడెలా?

అతడికి ఆలోచించే అవకాశం యివ్వదల్చుకోలేదు గీత. అతడి తలను గుండెలమీదకు లాక్కుంది.

అతడి కోరికలకు కొక్కాలు తెగులుతున్నాయి.

రక్తం వడి హెచ్చుతోంది.

ఆమెను కావలించుకున్నాడు.

"భోజనం వద్దా?" అడిగాడు గోపాలం.

"హుష్!" అతడి పెదిమలను అందుకుంది గీత.

చెయ్యి చాపి స్విచ్ ఆర్పింది.

స్టోర్స్‌లో కటిక చీకటి!

నిముషాలు గంటల్లోకి నడుస్తున్నాయి.

"అబ్బా! తొమ్మిదయింది!" అంది గీత.

"కాంటీన్‌లో కూడా భోజనం వుండదు. వున్నా గడ్డి!"

"కాంటీన్‌కి ఎందుకు?"

"మరి?"

"జానకి చేత వండించు!" అతడి గుండెల మీది వెంట్రుకలు లాగుతోంది గీత.

"మిమ్మల్ని వెంటాడానులే...." గుసగుసలాడుతోంది.

5

"బిజినెస్సు ఎలావుంది?" కారు దిగుతూనే అడిగాడు శేట్.

గోపాలం అమ్మకంలో మునిగివున్నవాడల్లా గీతకు

అప్పగించి ప్రక్కకు వచ్చాడు.

"బాగా సేవుంది సార్!"

"రోజుకి అమ్మకం ఎంత వుంటోంది?"

"మొదటి రోజు అరువందలు. రెండో రోజు నుండి వెయ్యివరకూ వెళ్తోంది."

"స్టాక్స్ వున్నాయా?"

"రాయ్యబొమ్మలు స్టాకు అయిపోయాయి సార్! వచ్చే వారం వరకూ డెలివరీ యివ్వరట!"

"అంతవరకూ పూరుకోవడమేనా?"

"లేదు సార్! ఏటికొప్పాక వెళ్ళి రావాలనుకుంటున్నాను."

"గుడ్ బిజినెస్సులో అలాంటి చురుకుతనమే అవసరం."

"థాంక్యూ సార్!"

"స్టోర్స్ను గీతకు ఒప్పగించి వెళ్ళు. రెండు వేల రూపాయల సరకు తీసుకురా!"

"ఉదయానే వెళ్ళి సాయంకాలం వస్తాను."

"గుడ్."

కస్టమర్స్ వెళ్ళిపోయారు.

"రా. డాడీ....కూర్చో" అంది గీత.

శేట్ కూర్చున్నాడు. గీత అతని వెనుక నిలబడి భుజంమీద చేతులు వేసింది. శేట్ ఆమె చేతులు తడుముతున్నాడు.

"నేను ఒకసారి యింటికి వెళ్ళివస్తాను సార్" అన్నాడు గోపాలం.

"త్వరగా వచ్చెయ్యి. అరగంటలో నేను తిరిగి వైజాగ్ బయలుదేరాలి."

గోపాలం ఇంటికి వెళ్ళాడు.

జానకి వంటపనిలో వుంది.

గోపాలాన్ని చూస్తూనే కళ్ళనీళ్ళు త్రిప్పింది.

"మీకూ ఆ సాగసుకత్తెకీ వంటపుట్టెలాగా అమిరాను" అంది జానకి.

గోపాలం ఇబ్బందిగా చూశాడు. తల విదిలించాడు.

"జానకీ! నన్ను క్షమించు. జీవితానికి ఆధారం ఒక్కటే చూసుకుంటున్నాను కానీ, ఎటు నడుస్తున్నానో నాకే తెలియడంలేదు."

"ఇక్కడినుండి వెళ్ళిపోదాం! మనకి యింతకంటె గొప్ప ఆధారం దొరక్కపోదు."

"ఎక్కడికి పోతాం జానకీ! ఈ మాత్రం స్థిరత్వం నాకు ఎక్కడా లభిస్తుందంటే నమ్మను."

"మీకు ఆ తిప్పలాడిని వదిలిరావాలంటే మనస్కరించదు. అంతేకదా" జానకి గొంతు వణికింది.

"జానకీ! నువు అ న వ స ర ం గా నన్ను అనుమానిస్తున్నావు!"

"లేదు. మగవాడి నిజస్వరూపం తెలుసుకోలేక పోయాను."

"ఛీ.... ఛీ వెధవగోల...."

"నేను లేచివచ్చాననే కదా మీకు అలుసు!"

"జానకీ.... ప్లీజ్ .... నన్ను విసిగించక!" తల విసిరాడు గోపాలం. "అన్నం వడ్డించు" అన్నాడు.

జానకి పాత్ర దించి స్టౌ ఆర్పింది.

"మీరు చాటున ఏం కులుకుతున్నారో నాకు అనవసరం! కనీసం నా కళ్ళముందయినా దాన్ని మీమీద పడవద్దని చెప్పండి" జానకి అతడికి అన్నం వడ్డించ

సాగింది.

గోపాలం మౌనంగా అన్నం కలుపుకొంటున్నాడు.

"ప్రయాణం! ఏటికొప్పాక వెళ్ళిరావాలి!" అన్నాడు గోపాలం.

"ఒకరా? యిద్దరా?"

"ఒకడినే!"

"అది ఏం పాపం చేసుకుంది?"

"వాళ్ళ డాడీ వచ్చాడు. ఆమెను యిక్కడే వుండమన్నాడు."

గోపాలం చెయ్యి కడుక్కున్నాడు.

జానకి టవలు అందించింది.

గోపాలం బయటకు కదలబోయాడు.

"తిరిగిరావడం ఎప్పుడు?" అడిగింది జానకి.

"ఈ సాయంకాలం!"

గోపాలం తల త్రిప్పకుండా బయటికి నడిచాడు. రోడ్డెక్కాడు.

స్టోర్స్ మూసివుంది. తలుపుల బయట తాళంలేదు. అంటే గీత స్టోర్ లోపల తలుపులు వేసుక్కూర్చుందన్న మాట.

గోపాలంగా ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

శేట్ వచ్చిన కారు రోడ్డుమీద నే వుంది.

గోపాలం తలుపులవద్దకు నడిచాడు.

స్టోర్స్ లోపలనుండి నిట్టూర్పులు వస్తున్నాయి. ఎవరో వగరుస్తున్నారు.

గోపాలం నిర్ఘాంతపోయాడు.

గీత పరవశంగా మూలుగుతోంది.

"ఏమంటాడు గోపాలం?" అడుగుతున్నాడు శేట్.

తగదుసోంది అత దే!

గీత ఏదో చెబుతోంది.

గోపాలం వినదల్చుకోలేదు.

తన జీవితంలో ఏదో నాటకం జరుగుతోంది.

శేట్ కూతురే గీతా!

అయితే తలుపులు మూసుకుని తండ్రీ కూతుళ్ళు ఏకాంతం కోరడం దేనికి?

పట్టపగలు!

గోపాలం తలలో ఆలోచనలు సుడులు తిరుగుతున్నాయి.

పావుగంట తర్వాత స్టోర్స్ తలుపులు తెరుచుకున్నాయి.

గీత కౌంటర్ లో కూర్చుంది.

శేట్ జీ బల్లమీద వాలి బడకం తీర్చుకుంటున్నాడు.

ఇద్దరి మొహాలూ ఏం జరగ్గేటే వున్నాయి.

గోపాలం స్టోర్స్ లోకి నడిచాడు.

6

అతడు అద్దం ముందు నిలబడ్డాడు.

టాయ్ లెట్ అయ్యాడు. సెంటు పూసుకున్నాడు.

ఖరీదయిన బట్టలు వేసుకున్నాడు. షర్టును పాంటులోకి జొనిపి టక్ చేసుకున్నాడు.

గదిలోంచి బయటికి నడిచాడు.

ఇంటికి తాళం పెట్టాడు.

కారు ఎక్కి మెయిన్ రోడ్డు వెంట పోనిచ్చాడు. రాయల్ హోటల్ ముందు కారు ఆపాడు.

కిటికీలోంచి బయటకు నడిచాడు.

హోటల్ ముందు అశోక వృక్షాలు బారులు తీరి

వున్నాయి. వాటికి యివతలగా ఐలండ్ వుంది. అటు ప్రక్కగా సిమెంట్ బెంచీలు వున్నాయి. మూడో బెంచీమీద ఆమె కూర్చుంది.

కారును పార్కింగ్ ప్లేస్‌లో ఆపాడు.

కారు దిగి ఆమెవైపుకు నడిచాడు.

అతడివెంట సెంటు వాసనలు ఆమెను సమీపించాయి.

"లక్ష్మీకాంతం మీరేనా?" అడిగాడు.

ఆమె లేచి నిలబడింది. తలూపింది.

"మీకు ఫోన్ చేసింది నేనే!" ఆమె దగ్గరగా నిలబడ్డాడు.

లక్ష్మీకాంతం అతడినే చూస్తోంది.

"రండి. కాఫీ తాగుదాం!" అన్నాడు అతడు, ఆమె కళ్ళలోకి చూసి.

లక్ష్మీకాంతం తడబడింది. అతడి కళ్ళలో సూదంటు రాళ్ళున్నాయి. ఆమెకు తలూపడం మినహా ఏమీ చేతకాలేదు.

అతడివెంట హోటల్ లోపలకు నడిచింది.

'ఫామిలీ' అన్న గదిలోకి నడిచారు యిద్దరూ.

వెయిటర్ రాగానే, "రెండు ఆమ్లెట్, రెండు స్వీట్, రెండు కూల్ డ్రింక్...." అన్నాడు అతడు.

వెయిటర్ వెళ్ళిపోయాడు.

"మీరు ఏ నాటకాలు వేశారు?" అడిగాడు అతడు.

ఆమె దండకం చదివింది.

"అబ్బో! నటనలో గొప్ప అనుభవం వుంది!" అన్నాడు అతడు.

ఆమె కళ్ళలో మెరుపులు మెరిశాయి.

"ఈ డ్రామాలన్నింటికీ మా బావే ప్రొడ్యూసర్"

అంది.

"అందుకే ఇవన్నీ స్త్రీ పాత్ర ప్రముఖంగా వున్న నాటకాలు!"

"అవును."

"బాగా సంపాదించారట!"

"ఏం లాభం? ఒకటి రెండు నెలలుగా ఒక్క ప్రోగ్రామూ లేదు."

"ఏం?"

"మా బావ తాగుడు నేర్చాడు."

"మీ బావకీ మీకూ తగాదాలు వచ్చాయట!"

"మీరు చాల విషయాలు సేకరించారు!"

"జయా!" అతడు చెయ్యి చాపి ఆమె చెయ్యి అందుకున్నాడు. "సారీ! చెప్పలేదుకదా! నువు స్టార్వి అవుతావు. ఈ పాత చింతకాయ పేరుతో కాదు. జయ! నీ పేరు జయ! కొత్త పేరు—కొత్త తార! తారాపథంలో నువు విజయ శంఖం పూరిస్తావు."

వెయిటర్ ట్రే పట్టుకువచ్చాడు.

ఆమె చప్పున చెయ్యి లాక్కుంది.

ప్లేట్లు సర్ది వెయిటర్ వెళ్ళిపోయాడు.

అతడు ఆత్రంగా ఆమె మీదకు ఒరిగాడు.

"మీ ప్రవర్తన అతిగా వుంది!" అందామె.

"మీ బావతో నీ ప్రవర్తన విషయం కూడా నాకు తెలుసు!"

"ఏం చేయను! నటన పేరుతో నాశనమయాను!"

అతడు పకపక నవ్వాడు.

"సినిమా తెరమీద కూడా ఈ నటనే రాణిస్తుంది."

ఆమె నుదురు చిట్లించింది.

"నేను ఏం చెప్పినా మీరు నమ్మేలాగా లేరు."

"జయా! మన ఫీల్డే అటువంటిది! సరేనా, గతంతో నాకు పనిలేదు. నువు నాతో మద్రాసు ఎప్పుడు వస్తావో తేల్చుకో!"

"సారీ రాలేను!"

"అదేమిటి?"

"నా గతం కెలికి చిత్రహింస చేయడానికి మీ అర్హతలేమిటట?"

అతడు కంగుతిని అంతలోనే తమాయించుకున్నాడు.

తను ఆమె గతాన్ని త్రవ్వి ఆమెను లొంగదీసుకోవాలనుకోవడం పొరపాటయింది.

అతడు నిట్టూర్చాడు.

"ప్లీజ్.... నీ శరీరం, నీ హొయలు నన్ను మత్తెక్కించాయి. మనం మద్రాసు వెళ్ళిపోదాం! నేను రెండు లక్షల రూపాయిలు తెస్తున్నాను."

ఆమె నిజమా అన్నట్టు చూస్తోంది.

"నిజం జయా!" అతడు తన జేబులోంచి బాంక్ అక్కౌంట్ పుస్తకం తీశాడు.

ఆమె పుస్తకంలో అంకెలు చూస్తోంది.

రెండు లక్షలా వెయ్యి రూపాయిల చిల్లరవుంది.

అతడి మెడచుట్టూ చేతులు బిగించింది.

ఆమె చెవులకు వ్రేలాడే రవ్వల జూకాలు అతడి బుగ్గలను రాచుకున్నాయి.

అతడు నొప్పిని భరిస్తున్నాడు.

ఆమె అతడిని వొదిలి సర్దుకు కూర్చుంది.

ఇద్దరూ ఆత్రంగా టిఫిన్ తినసాగారు.

"మా యింటికి వెళ్దాం!" అన్నాడు అతడు.

ఆమె కొంటెగా చూసింది.

ఇద్దరినీ ఎక్కించుకుని కారు బయలుదేరింది.

"నీకు వెనకాముందూ ఎవరూ లేరు.... నా అదృష్టం!" అన్నాడతడు.

7

రూట్ బస్సు ఆగింది.

అనకాపల్లి బస్సు స్టాండ్.

గోపాలం అతడి వెనుక గీత బస్సు దిగారు.

గోపాలం చిరాకుగా చూశాడు.

"లోడ్ చేసుకున్న లారీ ఏటికొప్పాకలో ఆగిపోవడం కాదుగానీ.... ప్చ్.... ఈ రాత్రి ఇక్కడ మకాం వేయ వలసివస్తోంది!" అన్నాడు గోపాలం.

గీత అతడి భుజం పట్టుకున్నది.

గోపాలం విదిలించుకున్నాడు.

"గోపాలం! నీకు ఏమయింది?" అడిగింది గీత.

ఇద్దరూ మెయిన్ రోడ్డున నడవసాగారు.

"నిన్ను నాతో బయలుదేరవద్దని బతిమాలాను. అయినా నువు నన్ను వదలవ్!"

"నామీద నీకేం కోపం?" పకపకలాడింది గీత.

"ఛీ.... ఛీ.... నువ్వా శేట్ ఆడిన నాటకం గుర్తు లేదా?"

"పొట్ట నింపుకోవడానికి నువు తాపత్రయపడటం లేదా?"

"అయితే తండ్రి కూతుళ్ళకిలాగా నాటకం ఆడి.... ఛీ.... ఆ విషయం గుర్తుకొస్తేనే నాకు అసహ్యంగావుంది."

"శేట్ నన్ను అలా నాటకం ఆడమన్నాడు. అయితే

నీ దగ్గర బయటపడిపోయాడు!"

"అదే.... నాటకం ఎందుకంటాను?"

"అతడికి యింట్లో భార్యవుంది. పిల్లలులేరు. నన్ను మొదట వాత్సల్యంతో నే చేరదీశారు....

"కాని, నవు నీ హొయలతో ప్రియురాలి స్థాయికి వెళ్ళావు!"

గీత మాట్లాడలేదు.

ఆమె కళ్ళు ఎవరినో చూస్తున్నాయి. ఎవరో ఇద్దరు యువతీ యువకులు రోడ్డుమీద కనిపించారు.

రోడ్డుప్రక్కనే అజంతా లాడ్జి వుంది.

ఆ ఇద్దరూ లాడ్జివైపు వెళుతున్నారు. ఆ యువతి తనకి తెలియదు. కాని యువకుడిని ఎక్కడో చూచినట్టుంది.

యువతి మెడలో విలువైన నగలున్నాయి. చెవులకు రవ్వల జూకాలు వ్రేలాడుతున్నాయి. ఆమె విపరీతంగా టాయ్‌లెట్ అయింది.

గీత మాట్లాడకుండా చురుకుగా అడుగులు వేసింది. గోపాలం కూడా లాడ్జివైపు నడవసాగాడు.

"మద్రాసుకి అని బయలుదేరి మధ్యలో అనకాపల్లి దింపారు. ఇదేం బావుంది?" అడుగుతోంది ఆమె.

ఆమె కంఠంలో హొయలు. సినీతార మాట్లాడినట్టు ఒంపులు!

"చెబుతాను రా!" అంటున్నాడు అతడు.

అతడు గొంతు మార్చి మాట్లాడుతున్నట్టుగా బొంగురుగావుంది. వాళ్ళు లాడ్జిలో డబల్ రూం తీసుకున్నారు. మెట్లు ఎక్కి వెళ్ళిపోయారు.

గోపాలం కౌంటర్ ముందు ఆగాడు.

"రెండు సింగిల్ రూంస్" అన్నాడు గోపాలం.

గీత అతడిని విడ్డూరంగా చూచింది.

"డబల్ రూం తీసుకో...." అంది మెల్లగా.

గోపాలం నిర్లిప్తంగా కౌంటర్‌లోని వ్యక్తిని చూడసాగాడు.

"రూం నెంబర్ 20, 21" అంటూ తాళంచెవులు తీశాడు కౌంటర్‌లోని వ్యక్తి.

"పేర్లు చెప్పండి" అన్నాడు అతడు రిజిష్టర్‌లోకి ఒంగి.

గోపాలం తన గది నెంబర్ 20 ముందు ఆగాడు. తాళంచెవి తీసి పట్టుకున్నాడు.

గీత 21 ముందు నిస్సహాయంగా చూస్తోంది.

"రెండు గదులూ ప్రక్కప్రక్కనే. అయితే ఏం గోడ అడ్డం" అంది గీత, ఖాళీగా వున్న వరండాలోకి చూసి.

"అవును. అదే నీకూ నాకూ సరిహద్దు" గోపాలం గదిలోకి నడిచాడు. తలుపు దగ్గరగావేసి బోల్ట్ లాగాడు.

గీత తన గది తాళం తెరవలేదు.

గది నెంబర్ 20 ముందుకు నడిచింది. దానికి అటు ప్రక్క రూం నెంబర్ 19. డబుల్ రూం అని నెంబర్ క్రింద రాసివుంది.

గీత నుదురు చిట్లించింది.

తనముందు వచ్చిన యువతీ యువకులు డబుల్ రూం కావాలని అడగడం తాను విన్నది. వాళ్ళు దిగిన రూం నెంబర్ 19 అయివుండాలి.

గీత నిశ్శబ్దంగా వరండాలోకి నడిచింది. రూం నెంబర్ 19 ముందు ఆగింది. గదిలోంచి మెల్లగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

"నగలు మొత్తం తెచ్చినట్టున్నావే?" అడుగుతున్నాడు అతడు.

అతడే! చెవులు రిక్కించి వింటోంది గీత.

గదిలో ఆమె నవ్వుతోంది. గాజులు గలగలలాడాయి.

"ఈ వివరాలతోనే ఈ రాత్రి కాలక్షేపం చేస్తారా?"

"వూహుఁ!"

"అబ్బా....అలాగేనా ప్రవర్తించేది?"

గీత తలపంకించింది.

గదిలో ఆమె నగలతో అతడివెంట పడింది. అతడు మద్రాసుకని చెప్పి ఆమెను లేవదీసుకు వచ్చాడు. వచ్చిన వాళ్ళు అనకాపల్లిలో హోటలుచేయడం ఏమిటి?

ఆమె వూహించని హోటల్ యిది!

గదిలోంచి నిట్టూర్పులు వినిపిస్తున్నాయి.

గీతకు చెమటలు పట్టాయి.

రూం నెంబర్ 20 ముందుకు నడిచింది. తలుపు తట్టింది.

"రూం సర్వీస్!" అంది గొంతు బొంగరుచేసి.

తలుపు తెరచుకున్నది. గీత గదిలోకి దూసుకు వెళ్ళింది.

గోపాలం నిశ్చేష్టుడయాడు.

"నీ నాటకాలు యింకా తగ్గలేదు!" అన్నాడు గోపాలం.

"నాటకం కాదు, ప్రక్క గదిలో ఏదో జరుగుతోంది" అంది గీత.

"ఏమైతే నాకేం?"

"గోపాలం! నిదానంగా ఆలోచించు. ఒక ఆడా, ఒక మగా ఆ గదిలో దిగారు...." తనకి తెలిసింది అతడికి

చెప్పాకు వచ్చింది గీత.

"నాకు వాళ్ళ గోల అనవసరం!"

గీత అతడిని సమీపించింది. తన బాహువులతో అతడిని కావలించుకుంది.

గోపాలం ఇబ్బందిగా కదిలాడు.

గీత యవ్వనం అతడి నిర్ణయాన్ని మారుస్తోంది.

ఒంటి సెగలు అతడిని రగిలిస్తున్నాయి.

తలుపు దగ్గరగా పడేలాగా తన్నాడు. ఆమెను బెడ్ మీదకు తోశాడు.

స్విచ్ ఆర్పాడు.

8

గోపాలానికి అకస్మాత్తుగా మెలకువ వచ్చింది.

ప్రక్కకు తడిమాడు. గీత లేదు. చటుక్కున బెడ్ దిగాడు. తలుపు తెరచివుంది.

గోపాలం నిట్టూర్చాడు.

గీత కావాలి!

ఆమె తన గదికి వెళ్ళి పడుకుని వుంటుంది.

వరండాలో ప్రవేశించాడు గోపాలం.

రూం నెంబర్ 21కి వెళ్ళాడు. గదిలో జీరో వాట్ బల్బు వెలుగుతోంది. బెడ్ మీద గీత పడుకున్నట్టుంది. గోడ ప్రక్కకి తిరిగి పడుకోవడంలో ఆమె మొహం కనిపించడం లేదు.

గోపాలం బెడ్‌ను సమీపించాడు.

తూలిపడబోయాడు. నేలమీద ఎవరో పడివున్నారు. శరీరం మెత్తగా తగిలింది. గోపాలం వంగి చూశాడు.

గీత వెల్లకిలా పడివుంది.

గోపాలం పిచ్చిగా బెడ్ వైపు చూశాడు.

కిందపడివున్నది గీత అయితే బెడ్ మీద వున్నది ఎవరు?

గోపాలం గీతను దాటాడు. బెత్ మీదవున్న యువతిని తట్టాడు.

ఆమె శరీరం చల్లగా వుంది.

గోపాలం అసంకల్పితంగానే ఆమె భుజంపట్టి యిటు త్రిప్పాడు.

గోపాలం ప్రేతాన్ని చూసినట్టు గడగడలాడాడు.

ఆమె మొహం చెక్కి వుంది. పనసకాయ తరిగినట్టుగా ఆమె మొహాన్ని తరిగారు. తరిగిన ప్రాంతాల్లో రక్తం కారి గడ్డకట్టివుంది. బెడ్ మీద రక్తం మరకలు భీభత్సంగా వుంది.

గోపాలం చటుక్కున యివతలకు గెంతాడు.

గీత చెయ్యిపట్టుకుని చూశాడు.

నాడి కొట్టుకుంటోంది.

గోపాలం ఆమెను తట్టి లేపాడు.

గీత బలహీనంగా లేచింది. గోపాలాన్ని తెల్లబోతూ చూచింది. బెడ్ వైపు తల తిప్పబోయింది.

గోపాలం ఆమె కళ్ళుమూసి. "పద, నా గదిలోకి వెళ్దాం!" అన్నాడు.

గీత శక్తిని కూడదీసుకుని లేచింది.

గోపాలం ఆమెను వెంటపెట్టుకుని బయటకు నడిచాడు. గది తలుపులు దగ్గరగా లాగాడు.

రూం నెంబర్ 20లో ప్రవేశించారు యిద్దరూ.

"ఆమె ఎవరు?" అడిగాడు గోపాలం.

గీత తల అడ్డంగా త్రిప్పింది.

ఆమె ప్రసక్తి వచ్చేసరికి గీత గడగడలాడుతోంది,

"మరి నీ గదిలోకి ఎలా వచ్చింది?"

"తెలియదు."

"గీతా! ఏం జరిగిందో చెప్పు. మనం త్వరగా లాడ్జిని వదలి పెట్టి పారిపోవాలి!"

"రాత్రి పదకొండయిందేమో — నేను నీ గదిలోంచి బయటపడాలనుకుంటున్నాను. బయట వరండాలో చప్పుడయింది. ఎవరో నడుస్తున్నారు. అతడి అడుగులు బరువుగా పడుతున్నాయి. నాకు భయంవేసింది.

అడుగుల చప్పుడు నా గది ప్రాంతంలో ఆగింది.

నాకు తలుపు తెరచి చూడాలనిపించింది! చూశాను.

నడవాలో ఎవరూ లేరు.

నడవాలో చప్పుడు చేసినవాళ్ళు ఎక్కడ వున్నారు?

నాకు భయంవేసి తలుపు మూశాను. నిన్ను లేపాలని ప్రయత్నించాను. కాని నువు మత్తుగా నిద్రపోయావు. పావుగంట గడిచింది.

ఏమయితే అయిందని నా గదివైపు వెళ్ళాను.

నా గది తలుపు తెరచి వుంది.

గదిలోపలకు వెళ్ళాను.

బెడ్ మీద ఎవరో యువతి పడుకునివుంది. ఆమె గురించే నేను నీతో ముచ్చటించబోయింది.

ఆమె నా గదిలోకి ఎలా వచ్చింది? ఎందుకు వచ్చింది? ఆమె వెంట వుండవలసిన యువకుడు ఎక్కడ వున్నాడు.

మంచంమీదుగా ఒంగి ఆమె మొహంలోకి చూశాను. అంతే నాకు మొహం తిరిగింది.

నేలమీద పడిపోవడం మాత్రం గుర్తుంది" అంది గీత, బలంగా వూపిరి పీల్చుకుంటూ.

గోపాలం తల విదిలించాడు.

శవం గీత గదిలోవుంది. హత్య రూం నెంబర్ 19లో

జరిగివుండాలి. అందుకే గీత గదిలోని బెడ్ మీద ఎక్కువ రక్తం లేదు.

ఆమె మీద అతడికి కోపం దేనికి?

ఎంత కోపం వుంటేమటుకు అలా మొహం తరగడం దేనికి?

ఇప్పుడు ఆమె హత్య విషయంలో తాము నిర్దోషులం అనే సంగతి ఎలా నిరూపించుకోవడం?

"గీతా! మనల్ని ఏదో సైతాను వెంటాడుతోంది" గోపాలం చకచక తన వస్తువులు సర్దుకున్నాడు.

ఇద్దరూ నడవాలోంచి నడిచి లాడ్జిలోంచి బయట పడ్డారు.

9

"మీరు దాచకుండా అన్ని విషయాలు చెప్పినట్టేనా?" అడిగాడు డిటెక్టివ్ శిరీష్ కుర్చీలో వెనక్కి వాలి.

గోపాలం తలూపాడు.

"మీ వెంట గీతను తీసుకువచ్చి వుండవలసింది!"

"నిజమే సార్! కాని ఆమె స్టోర్‌లో వుండవలసి వచ్చింది."

"గీతతో మీరు శృతిమించి వ్యవహరించడంలో అర్థం లేదు!"

గోపాలం తలొంచుకున్నాడు.

"అవతల జానకిని ఒంటరిగా వదిలిపెట్టారు. ఇటు గీతతో ప్రణయకలాపాలు సాగించారు. ఇంతకంటె నయవంచన ఏం వుంది?" అని, "గీతను కలుసుకుందాం పదండి!" శిరీష్ లేచాడు.

ఇద్దరూ ఎక్కి కూర్చున్న డాట్సన్ కారు సింహాచలం

చేరుకుంది.

"గీతా! వీరు డిటెక్టివ్ శిరీష్. మన వ్యవహారంలో డిఫెన్స్ తీసుకోమని రిక్వెస్టు చేసి తీసుకు వచ్చాను" అన్నాడు గోపాలం, గీతను, శిరీష్‌కు పరిచయం చేస్తూ.

గీత వులిక్కిపడింది. అన్యమనస్కంగా నమస్కారం పెట్టింది.

గీత కళ్ళలో నిస్సహాయత!

"గీతా! ఏమిటలా వున్నావు? ఏం జరిగింది?" అడిగాడు గోపాలం.

"ఏం జరిగిందో నేను చెప్పలేను క్షమించండి" అంది గీత.

గోపాలం విస్తుపోయి చూశాడు.

"గీతా! నువ్వు ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావు? మనం ఏ కేసులోనూ ఇరుక్కోనక్కర లేదు. అందుకే...." అన్నాడు గోపాలం.

"చెబితే అతడు నన్ను చంపేస్తాడు!"

"అతడా? అంటే...!"

"అజంతా లాడ్జిలో రూం నెంబర్ 19లో దిగిన అతడు."

"మై గుడ్ నెస్! అతడు నీకు కనిపించాడా?"

"కనిపించలేదు. వుత్తరం పడేశాడు. కస్టమర్స్‌తో నేను వ్యవహరించేటప్పుడు అతడు వుత్తరం నా బల్లమీద పెట్టివుండాలి."

"ఉత్తరంలో ఏం వుంది?"

వుత్తరం తీసి ఇచ్చింది. శిరీష్ అందుకొని చదివాడు.

"నీ పేరు గీత అని తెలిసింది. నేను నిన్ను

కనిపెట్టే వుంటాను. నువు నా పోలికలు చెప్పావా
నీ ప్రాణాలు ఎగిరిపోతాయి.

—వెంటాడే మృత్యువు."

"కారు ఎక్కండి. ఇంటికి వెళ్దాం" అన్నాడు శిరీష్.

"శిరీష్‌గారూ! అతడు నా ప్రాణాలు తీస్తాడు. మీరు యిద్దరూ వెళ్ళండి" అంది గీత. ఆమె గొంతులో దుఃఖం పొంగింది.

"గీతా! ఆ వ్యక్తిని గోపాలం చూశాడు. నువ్వూ చూశావు. అయినప్పటికీ అతడు నిన్నే బెదిరించాడు."

"అవును. అది నా దురదృష్టం!"

"నాన్సెన్స్! దురదృష్టం అన్న ముక్కకి అర్థంలేదు. నీకు అతడు ఎక్కడో పరిచయస్తుడు. నిన్ను అతడు అజంతా లాడ్జిలో చూశాడు....తనని నువు గుర్తుపట్టినట్టు భ్రమించాడు. అందుకే నీ గదిలో శవాన్ని వుంచాడు. నిన్ను దిగ్భ్రాంతిలో ముంచాడు."

గీత ఆలోచనలో పడింది.

"మీరన్నమాట నిజమే కాబోలు! నాకు అతడు చిరపరిచయస్తుడిలాగా అనిపించాడు."

"గీతా! నువు పరిచయస్తులను వాళ్ళ ఆకారాలనూ విస్టురాయి" అన్నాడు శిరీష్.

ముగ్గురూ డాట్సన్‌లో కూర్చున్నారు.

కారును ప్రక్క రోడ్లోకి మళ్ళించాడు శిరీష్.

పెంకుటింటిముందు ఆగింది కారు.

ఇంటి తలుపులు బార్లా తెరచి వున్నాయి.

గోపాలం కారులోంచి దూకి లోపలకు పరుగెత్తాడు.

శిరీష్, గీత అతడిని అనుసరించారు.

గోపాలం పిచ్చికేకలు వేశాడు.

శిరీష్ గుమ్మంవద్ద ఆగాడు, లోపలకు చూశాడు. గోపాలం మంచంవద్ద ఆగాడు.

జానకి మంచంమీద స్పృహతప్పి వుంది.

ఆమె ఒంటిన నూలుపోగయినాలేదు.

శిరీష్ చటుక్కున దుప్పటిలాగి ఆమెమీద కప్పాడు. చెయ్యిపట్టుకు చూశాడు. నాడి మామూలుగానే కొట్టుకుంటోంది.

"ఈమె స్పృహ తప్పింది. కేవలం భయంవలన!" అన్నాడు శిరీష్. చేతిని విడిచిపెట్టి తలవైపు చూశాడు.

తలగడమీద చిన్న చీటీ వుంది.

"గోపాలం! నీ పెళ్ళాం రేప్ అవుతుంది
జాగ్రత్త. నువు నా మాట మరచిపో....గీతతో
బాటు ఖతంకాగలవు!

—వెంటాడే మృత్యువు."

చదివాడు శిరీష్.

"ఇంతవరకూ నయం! ఈమెమీద అఘాయిత్యం జరగలేదు" నిట్టూర్చాడు శిరీష్.

శిరీష్ మాట ముగియకముందే ఇంటిముందు ఏదో వాహనం ఆగినట్టయింది. శిరీష్ అటు చూశాడు.

క్రైంబ్రాంచ్ ఇన్స్పెక్టర్ కుమార్ బూట్లు టకటక లాడించుకుంటూ లోపలకు రాసాగాడు.

శిరీష్‌ను చూసి నుదురు చిట్లించాడు.

"నేరస్తులను కాపలా కాస్తున్నావన్నమాట!" అన్నాడు కుమార్, బలవంతంగా నవ్వు తెచ్చుకుని.

శిరీష్ నవ్వి, "నేరస్తులెవరు?" అన్నాడు.

"గోపాలం! ఇతడే ననుకుంటాను!" అన్నాడు కుమార్, గోపాలంవైపు లాఠీ జాడించి.

"నేరం ఏమిటి?"

"గీతను అనకాపల్లిలో అజంతా లాడ్జిలో చంపినందుకు!"

"గీతనా?" శిరీష్ ముక్కుపుటాలు బిగించాడు.

"అవును ఆమెను గుర్తుపట్టకుండా మొహం తరిగి పారేశాడు రాస్కెల్!"

"గీత చనిపోయినట్టు ఎలా తెలిసింది?"

శిరీష్‌ను పసిపిల్లవాడిని చూసినట్టు చూశాడు.

"లాడ్జి రిజిష్టర్‌లో రూం నెంబర్ 21లో వున్నది గీత. 20లో గోపాలం. గీతను ఏ కారణంతో చంపాడో" మంచంవైపు చూశాడు కుమార్.

"ఆమె ఎవరు?" అడిగాడు.

"జానకి! గోపాలం భార్య."

"జానకా? గోపాలంతో జానకి లేచివెళ్ళినట్టూ, అతడిని పట్టుకోమని మాకో కంప్లయింట్ కూడా అందింది."

గోపాలం, శిరీష్ మొహాలు చూసుకున్నారు.

10

"హత్య జరిగిన గదికి తాళంపెట్టారా?" అడిగాడు డిటెక్టివ్ శిరీష్.

"అవున్సార్! పోలీసులు ఆదేశించారు" అన్నాడు హోటల్ మేనేజర్.

శిరీష్ తన జేబులోంచి కాగితం తీసి చూపించాడు. ఎస్. పి. ఇచ్చిన పర్మిషన్ వుత్తరం. శిరీష్‌కి పరిశోధనలో సహకరించమని అందులో వుంది.

"మీకు ఏం కావాలో అడగండి సార్?" అన్నాడు మేనేజర్,

"హత్య జరిగిన గదిని ఒకసారి చూపిస్తారా?"

హోటల్ మేనేజర్ మేడమీదకు దారితీశాడు. రూం నెంబర్ 21 తాళం తెరిచాడు.

శిరీష్ తల పంకించాడు.

హత్య జరిగింది రూం నెం 21లో కాదు, 19లో. రూం నెంబర్ 21లో గీత వుండవలసింది. గీత బతికే వుంది. ఆ విషయం తాను రుజువుచేస్తేకాని కుమార్ నమ్మలేదు.

"రూం నెంబర్ 19లో ఎవరున్నారు?"

"ఫామిలీ దిగారు సార్!"

"ఎప్పటినుండీ?"

మేనేజర్ గుర్తు తెచ్చుకున్నాడు. "హత్య జరిగిన నాటి రాత్రే సార్!" అన్నాడు.

"హత్య అయిన స్త్రీ ఆ ఫామలీలో స్త్రీ కదా!"

"నాకు గుర్తు లేదు సార్! రోజూ ఎందరో వస్తోంటారు. పైగా శవం మొహం చెక్కి వుంది."

శిరీష్ పళ్ళు బిగించాడు.

"హంతకుడు అస్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాడు. దొరికినట్టే దొరికి మాయమవుతున్నాడు" గొణుక్కున్నాడు. "రూం నెంబర్ 19లో దిగిన దంపతులు హత్య జరిగిన తర్వాత కనిపించారా?"

"లేదు సార్! అతడు నాకు వారంరోజుల అడ్వాన్స్ యిచ్చాడు. తాళంచెవి అతడు కౌంటర్‌లోనే వుంచి వెళ్ళాడు."

"కాని ఆ గది దంపతుల స్వాధీనంలోనే వుంది."

"అవును సార్!"

"ఆ గది తెరిపించాలి!"

"సారీ సర్! మా ప్రొప్రయిటర్ ...."

నడవాలో బూట్లు టకటకలు వినిపించాయి. ఇన్స్పెక్టర్ కుమార్ గదిలోకి వచ్చాడు.

రూం నెంబర్ 19 తెరిపించడం శిరీష్‌కి కష్టంకాలేదు. గదిలో రెండు బెడ్స్ వున్నాయి. రెండింటిలో ఒక బెడ్ మీద దుప్పటి చెదిరిపోయివుంది.

"హత్య ఎలా జరిగింది?"

"ఆమెను గొంతు నులిమి హత్య చేశాడు."

శిరీష్ దుప్పటి చెదిరిన బెడ్ మీదకు చూశాడు. దుప్పటి మీద ఎండిపోయిన రక్తం చుక్కలున్నాయి. వాటికి దూరంగా రక్తం తుడిచినట్టు పెద్ద మరకవుంది. దుప్పటి మీద మడతలలోంచి రెండు గాజుముక్కలు కనిపిస్తున్నాయి.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ జేబురుమాలుతో గాజుముక్కలు అందుకున్నాడు.

"శవం చేతికి ఈ గాజులున్నాయి కదూ!"

"గాజులు లేవు!"

శిరీష్ నుగురు చిట్లించి గదిని పరకాయించి చూశాడు. చటుక్కున బాత్ రూంలోకి ప్రవేశించాడు. బాత్ రూంలో తరిగిన పనసపొట్టులాగా మాంసంముక్కలూ, పెచ్చులు కట్టిన రక్తమూ.... పగిలిన గాజుముక్కలూ....

"కుమార్! ఈ గదిలో వ్రేలిముద్రలు దొరుకుతాయి. నేరస్తుడు మీ పోలీసు రికార్డ్సుకి కొత్త అయివుంటే...."

"పోలీస్ డాగ్స్ వున్నాయి కదా!"

"ఆల్ రైట్! దుప్పటిమీద తుడిచిన రక్తం మరక వుంది. హంతురాలి రక్తం మరకను తుడిచే అవసరం

వుండదు.... బహుశా.... ఆ మరక...."

"స్పెసిమన్ ఎనలైజ్ చేయిస్తాను!"

11

బల్లమీది టెలిఫోన్ గణగణలాడింది.

శేట్ కరణ్ సింగ్ రిసీవర్ ఎత్తాడు.

"సార్! నేను గోపాలాన్ని మాట్లాడుతున్నాను."

"చెప్పు. ఎక్కడినుండి మాట్లాడుతున్నావు?"

"సింహాచలం పోస్టాఫీసునుండి సార్! గీతను ఎవరో చంపేశారు."

"ఆఁ! నిజమేనా? ఎక్కడ? ఎప్పుడు? ఎందుకు?"

"ఆ విషయం నేను చెబుతాను!"

శేట్ కరణ్ సింగ్ వులిక్కిపడి వెనక్కి చూశాడు.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ చేతిలో పిస్తోలు నల్లగా నిగనిగలాడుతోంది.

"ఎవరు నువ్వు? ఏమిటిది?" అన్నాడు కరణ్ సింగ్, రిసీవర్ని క్రెడిల్ చేయబోతూ.

"రిసీవర్ క్రెడిల్ చేయక! అలాగే చేతులు ఎత్తి వుంచు!"

"నా లాయర్ను పిలుస్తాను. నా ఆఫీసులో దౌర్జన్యం ఏమిటి? అందులోనూ నా మీద నే?"

"నువ్వు అజంతా లాడ్జిలో పేరు తెలియని యువతిని చంపావు. నీ వ్రేలిముద్రలూ, రక్తం గ్రూపూ సరిపోయాయి. రెండు రోజులుగా నిన్ను వెంటాడాను. నీ వ్రేలిముద్రలు సేకరించాను. లాడ్జిలోని దుప్పటి మీది రక్తపు మరక నీ రక్తం గ్రూపుది. యీ విధంగానే ఇప్పటికి పదిమంది అమ్మాయిలను వివిధ పట్టణాలలో చంపి తప్పించుకు తిరుగుతున్నావు—"

"డామ్ నాన్సెన్స్! అదంతా నాకు తెలియదు. ఇప్పుడే గీత చనిపోయినట్టు వార్త వచ్చింది. హంతకు డెవడో తెలివిగా నా మీదకు...."

"గీతను హత్యచేసే నువ్వు సులువుగా దొరికావు. గీత నిన్ను గుర్తుపట్టింది. ఆమె నిన్ను బ్లాక్ మెయిలు చేయ బోయింది!"

"నాన్సెన్స్! గీత నన్ను బ్లాక్ మెయిల్ చేయడం ఏమిటి?"

శిరీష్ వ్యంగ్యంగా నవ్వి, జేబులోంచి కాగితం తీశాడు. ఫోటో స్టాట్ కాగితం అది!

శేట్ కి అందించాడు. శేట్ చదువుతున్నాడు.

"ప్రియమైన శేట్,

నిన్ను గుర్తు పట్టాను. నాకు లక్షరూపాయిలు యివ్వు. అజంతాలాడ్జి విషయం మరచిపోతాను!

—నీ ప్రియురాలు గీత."

"ఈ వుత్తరం ఆమె హాండ్ బాగ్ లో దొరికింది. ఆమెను గొంతుపిసికి చంపావు. గొంతుమీద నీ వ్రేలి ముద్రలున్నాయి. అజంతా లాడ్జిలో ఆమె గాజులు తెగి నీకు గాయమయింది. రక్తం స్పెసిమన్ దొరికింది. గీతకు నీవు వ్రాసిన బెదిరింపు వుత్తరంలో కూడా నీ వ్రేలి ముద్రలు దొరికాయి" ముగించాడు. డిటెక్టివ్ శిరీష్ శేట్ గడ్డంపట్టి లాగాడు. అది చేతిలోకి వూడివచ్చింది.

శేట్ చేతిలోని రిసీవర్ జారి పడిపోయింది.

—:అయిపోయింది:—